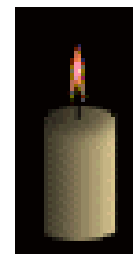

23.1.2017

לזכרו של פיני נאור ז"ל

אתמול נפרדנו מחבר יקר. מראשוני המתנדבים של טייסת 10 באגודת התעופה הכללית. פיני נפטר אתמול בביתו ברמת השרון, בחיק משפחתו האוהבת, אחרי מחלת לב קשה. בן כ-90 שנה היה במותו, בעל מסכת חיים פעילה ומפוארת.

נולד בפולין, בגיל צעיר עלה עם משפחתו ל"פלשתינה-א"י", הקימו את מושב גן חיים בשרון. בן 16 התנדב לפלמ"ח, עבר אמוני חי"ר, ובגיל 18 התגייס לצבא למלחמת השחרור, והתנדב לחיל האוויר לקורס טיס 1- באיטליה. הקורס הופסק בלחץ האנגלים, והחניכים הוחזרו ארצה. חודשים המתינו לחידוש אמוני הטיסה, וכאשר אלה לא חודשו -עזב והתנדב לגולני...

לאחר מלחמת השחרור השלים תעודת בגרות (בגיל 20+ עם בני 17..), ויצא ללמוד בטכניון חיפה הנדסת מכונות. בסיום לימודיו הצטרף כמהנדס למפעלי ים המלח. בהמשך למד תואר שני בהנדסת מכרות בטכניון, ואז הלך לעבוד במפעל הנחושת בתמנע בתפקיד מהנדס הייצור. לימים עבר לקונצרן "כור מזון" ושימש מהנדס להקמת מפעלים בארץ ובעולם מ"שמן"/"חיפה דרך "אצות"/אילת- עד שווייץ, איטליה ומדינות אסיה.

זכיתי להכיר את פיני במסגרת אגודת התעופה הכללית, לאחר שעשה רישיון טיס פרטי, והשלים חלום נעורים להיות טייס. תמיד היה מראשוני המתנדבים לכל פעילות ובעיקר למען הקהילה. ביצע עשרות טיסות לאתרעת שריפות מעל יערות קק"ל, הטסות ילדים במסגרת פעילות החינוך של ילדים ממשפחות קשות יום ולהבדיל הטיס ילדים יתומי צה"ל.

כשהגיע לגבורות החליט שצריך לטוס עם טייס מלווה, וזכיתי לטוס עימו פעמים רבות בכל המסגרות. לפני כ-3 שנים הודיע לו מדריך הטיסה שלא יוכל להמשיך לטוס סולו, אלא רק עם מדריך טיס צמוד. יהודה בין ידידנו טס איתו פעמים רבות, ובהתנדבות מלאה. מי רוצה ומי יכול לעצור כזה פייטר?

בקיץ האחרון כאשר המצב הבריאותי לא איפשר לו להטיס ילדים, העזר פיני בארגון הפעילות על הקרקע, במהלך הטסת ילדי קרן רמון במגידו. לפני תמיד היתה תכנית לטיסה הבאה. לפני כשבועיים הזכיר לי, שכאשר יתאושש התכנית היא לטוס ולצלם האמפיתיאטרון הרומי בבית שאן...

אהבנו להתלוצץ על "הנסיך הקטן", ששאל את הטייס אנטואן: "גם טייסים מתים?", וענה אנטואן דה סנט אקזופרי: "טייסים לא מתים. הם פשוט נשארים בשמים, טסים בכון השמש השוקעת..".

- להתראות בשמיים פיני...

בהוקרה,

אריה פרנס